

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Patris Gonzali Sylveriae, Societatis Iesv Sacerdotis

Godinho, Nicolao

Coloniae Agrippinae, 1616

Tongis Rege sacra vnda expiato, aliquot post dies relictis socijs in
Mozombicum Gonzalus reuertit. Cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44032

*Tongis Rege sacra vnda expiato, aliquot post dies
relictis socijs in Mozombicum Gon-
zalus reuertit.*

CAP. VI.

TONGENSIVM Rex Christi militiae feliciter
adscriptus, illud in primis sedulo curavit, ut
per literas Baptismi beneficium Proregi Constanti-
no, secundum Deum, referret acceptum. In Conim-
bricensis Collegij Societatis Iesu archivio litera-
rum exemplar repertum est, Lusitana lingua scri-
ptum, quod in Latinam bona fide conuersum hoc
loco ponam. Excellentissime Domine, nolim ad lit-
teras tuas responsum a me expectes aliud, quam
quod ab eo dari potest, qui a veri Dei cognitione,
atque ab amore Christi Iesu libertatis humanae as-
sertoris tot annos alienissimus fuit. O quantum toto
anteactae vitae tempore a recto veritatis tramite ab-
errabam, dum omni ope & opera conabar po-
pulos mihi subditos in officio continere, nec cura-
bam interim, ut aeterno Principi ac Regi regum Deo
debitam praestarem obedientiam. Non possum equidem
tuam in me benevolentiam, & caritatem non sum-
moperè mirari. Fame consumptus miserè peribam,
sed tu, Inclyte Constantine, actus in primis Rex, fir-
missimum religionis columen, meum mihi porre-
xistis panem, ad Christi, inquam, fidem, ad coeleste la-
uacrum, ad diuinas Christianorum epulas nihil ta-
le merentè, nihil tale cogitantem per ministros ve-
stros me inuitastis & perduxistis. Laudetur infinitè
Deus, qui lucis suae radijs mentem meam illustrat,
ut aperte videam, quam sublimis haec sit, quam me-
dia Chri-

dia Christi fide inter nos cōtrahimus, cognatio; quā-
tumq; mea interfit, cū potentissimo & maximo Lu-
sitaniæ Rege, atq; etiam tecū, qui pro illo rem Indicā
administras, Societatis iure esse ligatū. Quī enim e-
narrare valeam, quæ & quantæ ex hoc religionis
& amicitia vinculo mihi & regno meo proueniant
utilitates, siue temporalia bona spectentur, quæ fi-
nem habent, siue æterna, quæ sunt perpetuò duratu-
ra? Talibus enim socijs honor nobis tantus est, vt es-
se maior non possit; redditus, & vectigalia summo-
perè augmentur; stabilitur regnū, eiusque securi-
tas; & quod est longè optimum; magistros accipi-
mus, à quibus docemur, & quonam modo rectè nūc
viuere, & æternam postea consequi possumus fe-
licitatem. Quare, inuictissime Prorex, tibi ac Re-
gi tuo me regnūque meum libentissimè offero.
Quā verò ex animo hæc faciam, testis ipsa sit, cui
me sacramento obligauī, Christi religio. Illud te
multis ac supplicibus verbis oro atque obtestor, vt
qui nobis per tuos salutis monstrasti viam, per eos-
dem, duce in primis Deo, quantum erit in te, iues,
ne ab ea vllis vitæ incommodis retardati, vel mini-
mū deflectamus. Vale. Gonzalus etsi diebus singulis
multos Tongenses per Baptismū Christo iungebat,
nec putabat difficile fore, vt si in eo regno diutiùs
persisteret, humani generis hostis ab eo fauente nu-
mine, penitus depelleretur; quia tamen maximi il-
lius Monomotapæ Imperatoris ad fidem conuersio
tam diu expetita, cuius potissimū de causa illud iter
erat susceptum, vehemēter ipsum vrgebat, re priùs
cum Deo communicata, statuit tandem relictis in
Tongensi regno socijs, qui tam feliciter inchoatam
ibi religionis opus prosequerentur, in Monomota-
pam proficisci. Regem igitur Constantinū adit, quid
F consilij

82 VITAE GONZALI SYLVÆRIÆ

consilij coeperit exponit; relictos socios, & nouum Christi gregem eius curæ ac fidei obnixè commendat, demum bona cum venia Inhambanem repetit. Multos in via Christianis præceptis priùs informatos, quatenus temporis ratio patiebatur, salutari aqua abluit; inter quos nonnulli Xequij, Betangarum reguli, fuere. Ad regna quoq; vicina ex itinere diuertit, iisque Euangelij lucem intulit. Cum ijs verò quos Christo lucratus est, Regis alterius, Tongensi potentioris, filius fuit, quem Mozambicum secum duxit, vt solèni ibi pompa, & apparatu magnifico Christianis sacris initiaret. Rex autem ipse non solùm passus est ab se filium abduci, verum etiã Gonzali prædicatione in rem Christianam egregiè affectus, & se fidelium numero aggregari, & fidei nostræ leges suo in regno ab Euangelicis præconibus diuulgari percupiebat. Sed res in tempus aliud opportunè dilata. Ad Inhambanis igitur portum peruenit Gonzalus; inde Mozambicum contendit, vt nauigium & reliqua ad Moaomotapicam professionem necessaria compararet.

*Gonzali socij post maximos labores apud Tongenses exantlatos Mozambicum atq;
Indiam repetunt.*

CAP. VII.

FERNANDVS & Costa Gonzali socij, cùm ob alias causas, tum ab eam maximè patris diuersionem ægerrimè tulere quod eius carere cogeretur cōspectu, quo adiutore ac socio nullas difficultates, quæ in hoc promulgandæ fidei ministerio solent esse plurimæ, & grauissimæ, nulla etiam incommoda pertimescerent. Sed illud
inpri-